

lige Lovforslag tilstod dem, jeg har ikke anstillet nogen Sammenligning mellem, hvad de have i Øjeblikket, og hvad de ville faa efter Ændringsforslaget, men det vil dog sikkert indrømmes at være en stærk Reduktion, naar Begyndelseslønnen gaar ned fra Forslagets 2,640 Kr. til Ændringsforslagets 1,470 Kr. Jeg tillod mig at henstille til Udvalget, om det mellem anden og tredie Behandling vilde tage under Overvejelse, hvorvidt man ikke skulde tage noget Hensyn til, at et Par af Assistenterne have en helt anden Uddannelse end de andre. Men i øvrigt slutter jeg mig til de Ændringsforslag, som ere stillede her, og anbefaler ogsaa disse til Vedtagelse her ved anden Behandling.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—6 til § 1 af Udvalget (se Tillæg B.) vedtoges uden Afstemning.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 3835), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—8 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 9 af Udvalget vedtoges uden Afstemning.

§ 9, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger ved Assistenshuset.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1672; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*Carl Hansen* [Præstø Amts 5te Valgkreds]): Hvad jeg sagde om vedkommende Udvalgs Stilling til det Lovforslag, vi før behandlede, gælder ogsaa om dette. Udvalget har afgivet en enstemmig Indstilling. Assistenshuset har ikke haft nogen særlig Lønningslov hidtil. De øverste Embedsmænd der have hidtil været lønnede efter et meget gammelt Regulativ, fra 1873, og det samme Regulativ gjaldt ogsaa for de lavere lønnede Tjenestemænd indtil 1880. Senere ere Lønningerne fastsatte paa Finanslovene, sidst paa Finansloven for 1900—01. Man delte da Tjenestemændene i forskellige Klasser og bestemte deres Lønninger saaledes, at de dog kunde oppebære et Alderstillæg. Som udtalt i Betænkningen ere Lønningerne ved Assistenshuset, naar undtages de øverste, meget lave i Sammenligning med de hidtil gældende Lønninger for Tjenestemænd, f. Eks. ved Jernbanerne, og for overhovedet saa godt som alle i Statens Tjeneste. Deraf følger naturligt, at de i Lovforslaget foreslaaede Lønforbedringer ere ret betydelige. Udvalget har ikke fundet Anledning til at foreslaa nogen Reduktion, i alt Fald ikke nogen betydelig.

Derimod er der et Forhold, som Udvalget har ønsket at ændre. Assistenshusforvalteren og Kontroløren, de to øverste Embedsmænd derude, have hidtil været lønnede paa en Maade, som Udvalget ikke har fundet tidssvarende. Assistenshusforvalteren har hidtil oppebaaret 2,200 Kr. i Løn foruden Fribolig. Resten af sin Løn — og det en meget betydelig Del af den — har han oppebaaret i Form af Procenter af Auktionsbeløbene, Bruttoindtægten ved Assistenshusets Auktioner og tillige af de Beløb, som indkomme ved Panters Indløsning paa Auktionsbordet eller under selve Auktionen. Disse Procenter have udgjort et meget betydeligt Beløb, nemlig efter de Udvalget tilflydte Oplysninger i de sidste 5 Aar i Gennemsnit 7,603 Kr. 44 Øre. Ansætter man Boligen, hvis Værdi ikke er mig bekendt, til 1,000 Kr., vil det sige, at Assistenshusforvalteren har oppebaaret en Lønning af 10,800 Kr. De 800 Kr., eller de fleste af dem, maa dog betragtes som Erstatning for Tab, som hans Embedsstilling medfører, hvad jeg om lidt skal omtale. Ud-